

ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА ТА МІЖНАРОДНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ВІДНОСИНИ

L/O/G/O

План

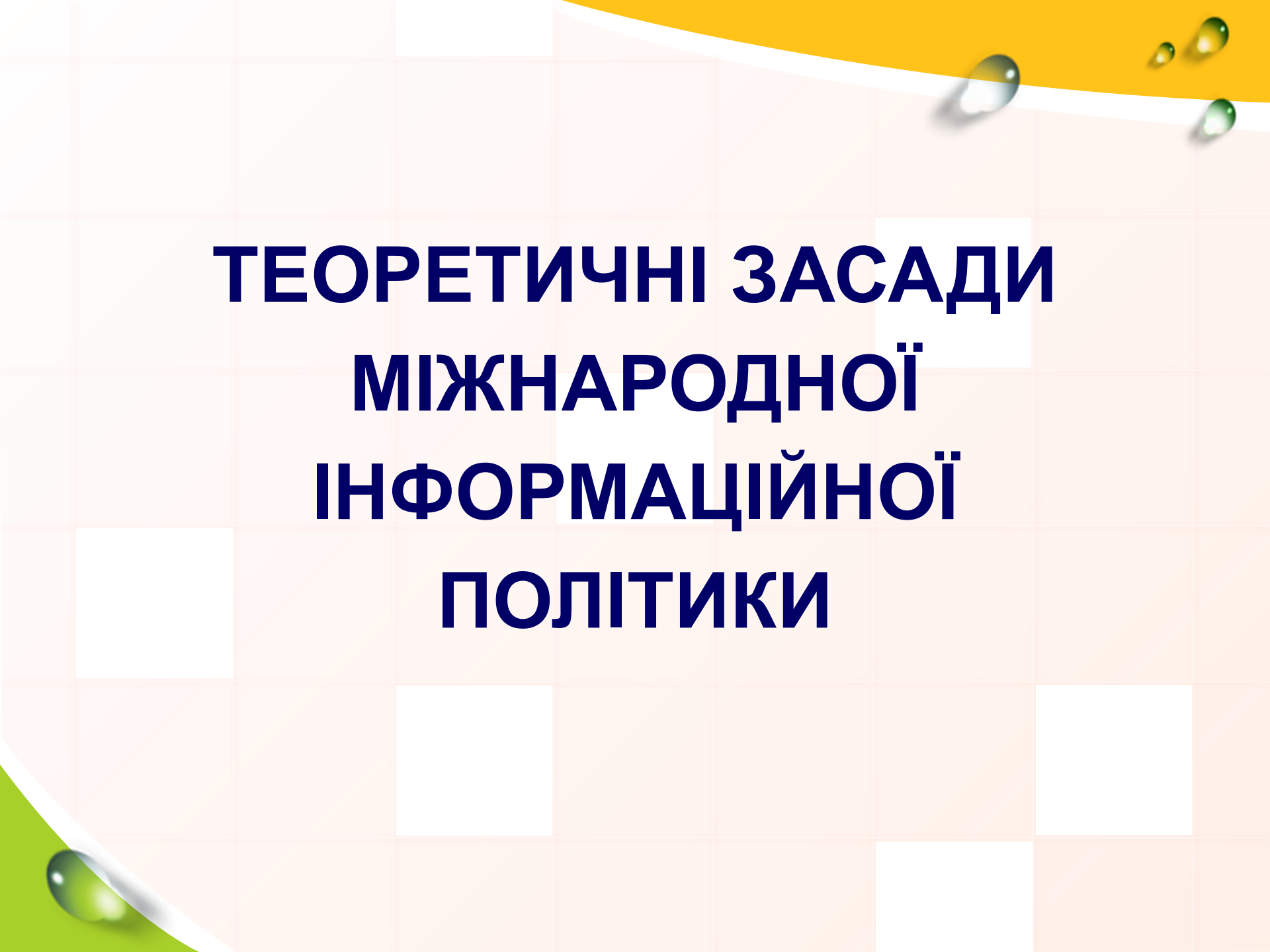
1. Теоретичні засади міжнародної інформаційної політики.
2. Міжнародні організації у системі міжнародних інформаційних відносин
3. Діяльність ООН та її спеціалізованих установ у галузі інформації і комунікації
4. Діяльність регіональних міжнародних організацій у галузі інформації і комунікації

Література:

- Макаренко Є.А. Міжнародні інформаційні відносини. – К., 2002.
- Макаренко Є.А. Інформаційне суспільство, політика і право в програмній діяльності ЮНЕСКО. – К., 2001.
- Зернецька О.В. Глобальний розвиток систем масової комунікації та міжнародні відносини. – К., 1999.
- Технологический прогресс и современные международные отношения: Учебник. – М., 2004.

Література:

- Инновационные направления современных международных отношений: Учебное пособие для студентов вузов. – М., 2010.
- Європейські комунікації. – К., 2007.
- Почепцов Г.Г., Чукут С.А. Інформаційна політика. - К., 2006.
- Ткачева Н.В. Информационные стратегии стран Восточной Азии в условиях рыночных реформ. – М., 2003.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МІЖНАРОДНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Політика в інформаційному суспільстві

- Д. Белл «Прийдешнє постіндустріальне суспільство»**
- в постіндустріальному суспільстві „знання стають основою, а освіта - засобом досягнення влади“, при цьому дослідники і вчені „висуваються на передній план“, стаючи елітою суспільства.
 - три моделі влади:
 - попередня модель влади, яка базується на власності, причому успадкованій
 - модель влади, джерелом якої є політична посада, яка отримується через організаційний апарат модель влади, основою якої є знання, що здобуваються за допомогою освіти
 - концепції «демократії участі»
 - концепції «меритократії» (тобто влада найбільш обдарованих)

Політика в інформаційному суспільстві

- **Й. Масуда «Комп'ютопія», «Демократія участі: політичні рішення, прийняті громадянами».**
- **концепція «демократії участі», яка складатиметься з:**
 - інформаційної мережі, яка стане можливою завдяки розвиткові комп'ютерно-комунікаційної технології;
 - процесу копіювання політичних моделей;
 - зворотного зв'язку для врахування індивідуальних думок“
- **базові принципи формування демократії участі**
 - участь всіх громадян або найбільшої їх частини у прийнятті рішень
 - всю систему має просякнути дух синергії та взаємодопомоги
 - доступність всієї інформації, що стосується справи, для громадян
 - всі отримані громадянами здобутки і понесені ними жертви мають бути рівномірно розподілені між ними
 - вирішення питання має відбуватися шляхом переконання та узгодження
 - після прийняття рішення всі громадяни братимуть участь у його втіленні в життя

Політика в інформаційному суспільстві

- Елвін Тоффлер «Метаморфози влади: Знання, багатство і сила на порозі ХХІ століття»
- **концепція «тріади влади»: сила + багатство + знання**
- Сутність і особливості концепції «тріади влади» - головними чинниками завоювання, головними джерелами використання та головними важелями утримання влади є *сила (насилля), багатство і знання*
- Е. Тоффлер поділив владу на три основних типи:
 - 1) «низькоякісна влада»;
 - 2) «влада середньої якості»;
 - 3) «високоякісна влада» або «влада найвищого ґатунку»

Політика в інформаційному суспільстві

М. Кастельс «Кризи представницької демократії»

- **концепцій «кризи представницької демократії» та становлення «інформаційної демократії»**
- **Причини кризи представницької демократії та становлення інформаційної демократії**
 - **криза нації-держави, зокрема послаблення її суверенітету**
 - **кризу довіри до політичної системи, яка базується на відкритому змаганні між політичними партіями**
 - **розчарування громадян в політичних партіях**
 - **різноманітні політичні скандали та політична корупція**

Політика в інформаційному суспільстві

- формування глобального та національних інформаційних суспільств, поява нових інформаційних технологій, їх зростаючий вплив на всі політичні процеси призвели не лише до кризи класичної ліберальної, тобто представницької демократії, а й до появи нових форм демократії та методів і механізмів її реалізації.
- перспективи становлення інформаціональної демократії:
 - «відтворення локальних держав», які виникають внаслідок регіоналізації і децентралізації національних держав, тобто йдеться про „диференціацію влади”, тобто про передачу локальним і регіональним органам влади (наприклад, “місцевими”) все більше прав і повноважень.
 - створені електронними інформаційно-комунікаційними технологіями можливості збільшувати політичну участь та горизонтальні зв'язки між громадянами
 - розвиток «символічної політики» та політики мобілізації навколо «неполітичних» справ
- перспектива становлення інформаціональної демократії має дуалістичний характер, тобто має свої плюси і мінуси:
 - + інституціоналізує форму «афінської демократії» і на національному, і на міжнародному рівнях
 - - поширення «шоу політики» з використанням політичної моди та міфів

Політика в інформаційному суспільстві

- **«нетократія»** (О.Бард, Я.Зодерквіст)
 - новий суспільний лад, який формується в процесі становлення інформаційного суспільства;
 - новий правлячий вищий клас / новий гегемон інформаційної ери / нова правляча еліта / мережева еліта / вузьке коло обраних, що тільки формується і статус якої визначається «включеністю її в інформаційну мережу та вмінням працювати з інформацією; багатство нетократа не стільки фізичної природи (нерухомість, акції), скільки невідчужувані особистісні якості - знання, контакти, здатність бути вузлом комунікації»;
 - інформаційні мережі вищих рівнів та ін.

Інформаційна політика

- **Інформаційна політика** – це політика побудови інформаційного суспільства, тобто політика модернізації суспільства на основі широкомасштабного використання новітніх ІКТ у всіх сферах життєдіяльності спільноти.
- **Інформаційна політика** має комплексний, міжгалузевий характер і ставить за **метою** швидку перебудову базових сфер життєдіяльності суспільства через зміну технологічних умов розвитку соціуму, створення об'єктивних технологічних можливостей для послідовного вирішення широкого кола проблем, пов'язаних з реалізацією економічних, соціальних і культурних потреб суспільства.

Інформаційна політика

- в інформаційному суспільстві відбувається так зване **“роздержавлення політики”**. Активними учасниками інформаційної політики (завдяки активності в інформаційному просторі) стають *суспільно-політичні об'єднання, політичні партії, інститути громадянського суспільства, структури мас-медіа і ті, хто за ними стоїть, національні та наднаціональні органи*. Відбувається «розмивання» основного суб'єкта (в інформаційному просторі цей процес йде набагато швидше, у порівнянні з простором соціальним).

Інформаційна політика

- Інформаційний простір змінює звичне співвідношення масштабів. Поряд з традиційними учасниками політичної комунікації завдяки особливому типу *інформаційної (мережевою) інфраструктури* з'являються і урівнюються у правах інші можливі учасники **полілогу**.

- Принципово змінюється **система конфігурації силових ліній**: за підтримки "нейтральної" інформаційної інфраструктури окрема людина (група), здатна до виробництва знань і використання ресурсу інтерактивності, може виявитися більш значущим, ніж держава.
- Різні учасники інформаційної політики в контексті їх суто практичної дії несуть рівну відповідальність з погляду етичних зобов'язань (що абсолютно неможливо в іншому - соціальному просторі), що призводить до стирання межі між *публічним і приватним*.

Інформаційна політика

**Міжнародна
інформаційна політика**

**Регіональна та
субрегіональна інформаційна політика**

**Національна
інформаційна
політика**

**Національна
інформаційна
політика**

**Національна
інформаційна
політика**

Міжнародна інформаційна політика

МІЖНАРОДНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА – стратегія діяльності міжнародних організацій, держав, транснаціональних корпорацій та неурядових інституцій щодо вирішення проблем глобального і національного інформаційного розвитку.

Міжнародна інформаційна політика

Головні напрями

- сприяння міжнародному співробітництву в інформаційно-комунікаційній сфері;
- заохочення до міжнародного обміну інформацією через кордони й рівноправна участь у міжнародній інформаційній взаємодії;
- забезпечення прав національних спільнот на вільне вираження поглядів, свободу слова та свободу засобів масової комунікації;
- використання глобальної економічної інтеграції на основі міжнародної інфоінфраструктури в інтересах акторів міжнародних відносин;
- об'єднання інтелектуальних ресурсів світу для впровадження інновацій.

Міжнародна інформаційна політика

До пріоритетів

міжнародної інформаційної політики відносять:

- формування суспільства знань;
- безпеку глобального інформаційного середовища;
- збереження інтелектуального потенціалу та інформаційної спадщини людства,
- інформаційну економіку,
- регламентацію міжнародної інформаційної діяльності,
- інформаційну екологію,
- освіту упродовж всього життя.

Міжнародні організації у системі МІВ

Міжурядові

Організації
системи ООН

Неурядові

ІНСТИТУТ
ІС,
Орг-ція 19 Статті,
Міжнародна
спілка
досліджень
комунікації тощо

Міжурядово-
корпоративні

ІНТЕЛСАТ
ЄВТЕЛСАТ
ІНМАРСАТ
ІНТЕРСУПУТНИК
Програма
КОСПАС-САРСАТ

Міжнародні міжурядові організації

Міжнародні міжурядові організації – об'єднання держав як суб'єктів міжнародних відносин на основі засновницького договору та з дотриманням суверенітету держав.

Характеристики:

- наявність статуту або засновницького договору (може належати до наднаціонального права як Маастрихтський договір);
- наявність постійних органів влади;
- вироблення нормативних документів.

Міжнародна інформаційна політика

Розробка стратегій та впровадження міжнародної інформаційної політики належить до компетенції Організації Об'єднаних Націй (ООН) та її спеціалізованих установ - ЮНЕСКО, МСЕ, ВПС, ВОІВ, ЮНКТАД, ЮНІДО, ІКАО, діяльність яких передбачає створення дієвого механізму у формі постійних консультацій з національними урядами щодо реалізації міжнародної інформаційної політики, вироблення спільних підходів до здійснення трансдисциплінарних проектів в різних регіонах світу.

Міжнародні неурядові організації

- ***Міжнародні неурядові організації*** - об'єднання фізичних, юридичних осіб, міжнародних організацій та представників різних держав (які не є суб'єктами міжнародного права), що діє на основі установчого акту, є неприбутковим інститутом, відрізняється за своїм представництвом в рамках міжнародних організацій та не здійснює нормотворчої діяльності.

Міжнародні неурядові організації

- МНУО *загальної* компетенції: Міжнародна федерація з інформації та документації; Спілка міжнародних асоціацій; Інститут інформаційного суспільства тощо;
- МНУО *спеціальної* компетенції:
 - **Правозахисні** (наприклад, Організація 19 статті);
 - **Медійні** (журналістські, телерадіомовлення, друкованої преси та реклами, суспільного телерадіомовлення, незалежні інформаційні агенції, міжнародні професійні об'єднання, Інтернет-журналістики, зокрема, Міжнародна федерація журналістів, Європейський інститут медіа Європейська телерадіомовна спілка, Союз преси країн Європи, Європейська асоціація рекламних агенцій тощо);
 - **Організації послуг зв'язку** (об'єднують професійні спілки кабельного, супутникового, Інтернет та кабельного зв'язку);
 - **Організації релігійної комунікації** (Міжнародна католицька асоціація радіотелевізійних, аудіовізуальних та Інтернет-послуг, Світова асоціація християнської комунікації, Європейська прес-служба баптистів тощо);
 - **Організації з наукових, аналітичних та прикладних досліджень** (Міжнародний союз дослідження комунікацій, Європейська асоціація досліджень з розвитку ІТ тощо).

Міжурядова Міжнародна організація супутникового зв'язку “ІНТЕЛСАТ”

- Рік заснування: 1964\1965 р.
- Штаб-квартира: Вашингтон
- Кількість супутників: понад 50
- Покриття: 99%
- Держави-члени: понад 160 (більшість мають статус оператора, у тому числі й Україна)

ІНТЕЛСАТ

- **Мета** діяльності – проектування, розробка, виведення на орбіту, експлуатація та обслуговування космічного сегменту глобальної системи комерційних супутників зв'язку.
- **Завдання** – надання на комерційній і недискримінаційній основі космічного компоненту, необхідного для міжнародних публічних послуг зв'язку високої якості та надійності. Сегмент не може використовуватися з воєнною метою.

ІНТЕЛСАТ

- 2000-2001 рр. – процес приватизації,
- Створена корпорація **ІНТЕЛСАТ С.А.**
- 2006 р. – придбання PanAmSat
- Щорічний прибуток сягає 2 млрд. дол. США (за 2014 р. заробили 2,472 млрд. дол. США,)
- Акціонери – понад 200 юридичних осіб з понад 145 країн
- Понад 1500 клієнтів в усьому світі

Послуги ІНТЕЛСАТ

- **ІНТЕЛСАТ є найбільшим постачальником комерційних послуг супутникового зв'язку в державному секторі.**
 - **Публічні послуги зв'язку,**
 - **Медіапослуги,**
 - **Телекомунікаційні послуги,**
 - **Супутникові комунікаційні рішення для комерційних, урядових та військових користувачів.**

Послуги ІНТЕЛСАТ

- **ІНТЕЛСАТ є провідним постачальником послуг для підприємств, Інтерн-провайдерів та операторів мобільного зв'язку**
 - надає послуги зв'язку для провідних світових компаній у сфері засобів масової інформації, операторів зв'язку (кабельного та бездротового), різноманітним організаціям, постачальників мережевих послуг зв'язку, транснаціональним корпораціям і провайдерам Інтернет-послуг.
 - поширення розважальних телевізійних та інформаційних програм
 - розширення бездротових мереж в нових регіонах без адекватної інфраструктури
 - забезпечення доступу до широкосмугового Інтернету і для фіксованих і мобільних мереж
 - розширення міжнародних, національних і регіональних телефонних і комп'ютерних мереж

Міжнародна організація морського супутникового зв'язку “ІНМАРСАТ”

- Рік заснування: 1979 р.
- Штаб-квартира: Лондон
- Кількість супутників: 11
- Держави-члени: 87
- Сучасна назва: Міжнародна організація рухомого супутникового зв'язку

“МОПСЗ” / “ІНМАРСАТ”

- **Мета** діяльності – забезпечення космічного сегменту глобальної системи комерційних супутників, необхідного для покращення морського зв'язку задля сповіщення про лиха та забезпечення охорони життя людини на морі, підвищення ефективності роботи суден та керування ними, удосконалення служб морської кореспонденції та можливостей радіовизначення.
- Послуги зв'язку на комерційній основі використовуються не тільки морськими суднами, а й службами повітряного руху.

Послуги “МОПСЗ” / “ІНМАРСАТ”

- Супутникові системи пошуку та порятунку постраждалих на морі (судна, літаки),
- Глобальна морська система зв'язку під час лиха та забезпечення безпеки,
- Система охоронного сповіщення для суден,
- Глобальна система моніторингу морських та річкових суден,
- Система розпізнання суден та подальше слідкування за ними на відстані,
- Доступ до засобів Інтернет,
- Швидкісна передача даних,
- Широкопasmовий доступ тощо.

“МОПСЗ” / “ІНМАРСАТ”

- 1999-2001 рр. – процес приватизації,
- Створена корпорація **ІНМАРСАТ ВЕНЧУРІС ЛТД**
- Інвестиції: 23% - США, 10% - Велика Британія, решта – інші провідні західноєвропейські країни, що мають потужний торговельний флот.
- Прибуток – у 2014 р. - близько 1,285 млрд.дол. США
- Розподіл прибутку: 58% - морський зв'язок, 24% - наземний, 6% - повітряний та 12% - передача супутників в оренду.

ІНМАРСАТ

П'ять ринково-орієнтованих підрозділів:

- **Inmarsat Морський** - зорієнтований на світові морські торгові можливості
- **Inmarsat Уряд** - зорієнтований на підтримку можливостей (як військових, так і цивільних) у сфері модернізації державного сектору
- **Inmarsat Глобальне управління** (зорієнтований на створення цивільних та військових можливості урядування по всьому світу (тобто за межами США)
- **Inmarsat Підприємство** - зорієнтований на підтримку можливостей світового підприємства, енергетики, засобів масової інформації та можливостей M2M
- **Inmarsat Авіація** - зорієнтований на підтримку модернізації системи повітряного сполучення, приділяючи особливу увагу можливостям голосового зв'язку та передання даних під час здійснення польотів, послуги з безпеки і підключення кабіни (системи керування повітряним транспортом), для бізнесу та комерційних повітряних перевезень

ЄВТЕЛСАТ

- Рік заснування: 1977 р.
- Штаб-квартира: Париж
- Кількість супутників: 35 (32 – власність компанії)
- Держави-члени: понад 47
- Покриття: понад 150 країн світу

ЄВТЕЛСАТ

- **Мета** діяльності – підтримка та експлуатація європейських систем супутникового зв'язку і надання його у використання міжнародним і національним службам телекомунікацій у Європі.

ЄВТЕЛСАТ

- 1999-2001 рр. – процес приватизації,
- створена корпорація **ЄВТЕЛСАТ С.А.**
- прибуток у 2014 р.: бл. 1,5 млрд.євро
- займає перше місце за розміром обороту серед операторів супутникового зв'язку в світі.
- найбільшими акціонерами Eutelsat є British Telecom (17,5% акцій), France Telecom (23,1%) і Deutsche Telekom (10,9%).

Послуги ЄВТЕЛСАТ

- **Трансляція**
 - оператор супутникового зв'язку в сфері прямого супутникового мовлення,
 - оператор в області професійної трансляції, від збору даних за допомогою супутникового телебачення до трансляції для передавачів аналогового та цифрового ефірного телебачення;
- **Широкопasmовий зв'язок**
 - широкопasmовий супутниковий зв'язок для підприємств, урядових організацій і споживачів в регіонах, де він залишається оптимальним, а інколи і єдиним рішенням, що забезпечує доступ до високошвидкісної мережі.
 - послуги Інтернет-провайдингу від Eutelsat надають індивідуальним споживачам і підприємствам рішення для ринків Східної і Західної Європи, країн Середнього Сходу і Африки, Азії, Північної та Південної Америки.
- **Телекомунікації**
 - оператор супутникового зв'язку в сфері передачі даних каналами телевізійного мовлення і взаємного поєднання інформаційних систем.
- **Транспортні і морські служби супутникового зв'язку**
 - Мобільна служба Eutelsat доповнює наземні мережі стільникового зв'язку, надаючи професійні рішення, що відповідають вимогам конкретних секторів, для управління як морськими суднами, так і наземним транспортом.
 - служба з передачі повідомлень і визначення координат при спеціалізованих перевезеннях.

ІНТЕРСУПУТНИК

- Рік заснування: 1971 р.
- Штаб-квартира: Москва
- Кількість супутників: використовує 7, але власних супутників не має
- Держави-члени: 26
- 2002-2003 рр. – процес приватизації,
- Створена компанія **ІНТЕРСУПУТНИК ХОЛДИНГ ЛТД.**

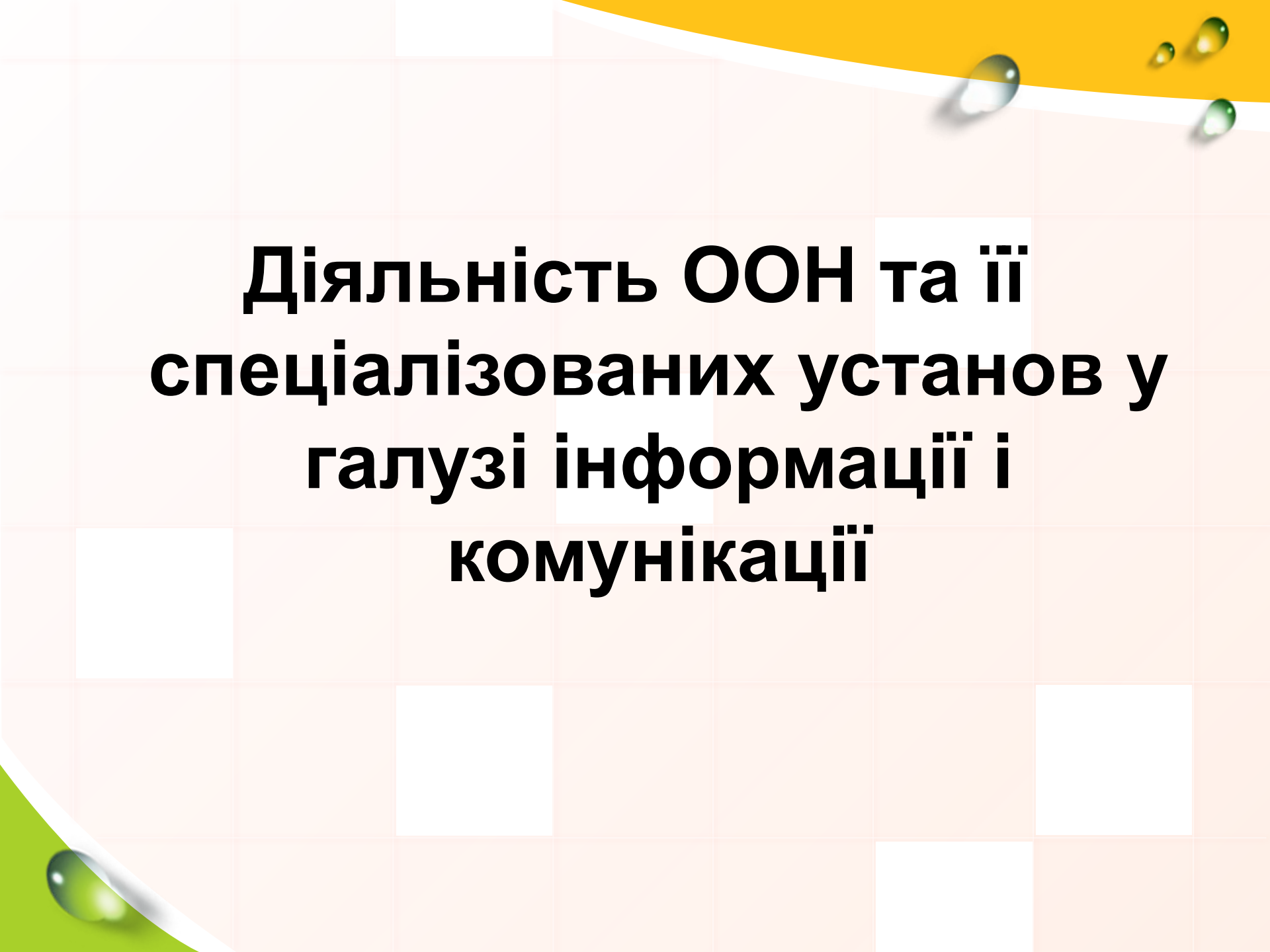
Послуги ІНТЕРСУПУТНИК

ІНТЕРСУПУТНИК - універсальний постачальник супутникових послуг:

- Публічні послуги зв'язку,
- Оренда супутникового ресурсу для організацій усіх видів телекомунікаційних послуг,
- Доступ до мережі Інтернет,
- Комплексні телекомунікаційні рішення для клієнтів,
- Послуги багатофункціонального телепорту,

ІНТЕРСУПУТНИК ХОЛДИНГ ЛТД.

- Супутникові приватні мережі,
- Сервісний центр,
- Широкопasmугова IP-мережа

**Діяльність ООН та її
спеціалізованих установ у
галузі інформації і
комунікації**

Система ООН

- **Організація Об'єднаних Націй** – універсальна за складом та всеохоплююча за мандатом організація, яка виступає важливим міжнародним органом, що визначає політичний образ глобального інформаційного суспільства.
- В рамках **ООН** формуються базові принципи та цілі міжнародного співробітництва, у тому числі в контексті побудови ГІС та встановлення політико-правового режиму використання ІКТ.

Загальні напрями інформаційної політики ООН

- Міжнародна інформаційна безпека;**
- Гуманітарні та соціально-економічні проблеми, пов'язані з інформатизацією та використанням ІКТ;**
- Нормотворча діяльність у сфері використання ІКТ та формування інформаційного середовища.**

Міжнародна інформаційна безпека

- ООН має першочергове значення для вирішення проблеми забезпечення міжнародної інформаційної безпеки.
- Основою предметного розгляду проблеми міжнародної інформаційної безпеки на рівні ООН з формування нового міжнародно-правового режиму, суб'єктом якого є ІКТ та методи їх використання, виступають резолюції ГА ООН:
 - «Досягнення у сфері інформатизації і телекомунікації в контексті міжнародної безпеки»,
 - «Роль науки і техніки в контексті міжнародної безпеки і роззброєння»
 - «Створення глобальної культури кібербезпеки»
 - «Боротьба зі злочинним використанням інформаційних технологій»

Міжнародна інформаційна безпека

Базові підходи ООН у сфері МІБ

- Розробка **міжнародно-правової бази** та вироблення **документів** у сфері **МІБ** на рівні конвенції і закріплення міжнародних принципів в національних законодавствах;
- Врахування **подвійної природи досягнень науки і техніки** як у цивільній, так і у воєнній сферах, можливості застосування новітніх досягнень у модернізації сучасних озброєнь, зокрема, зброї масового ураження, а отже здатність досягнень науки і техніки здійснювати негативний вплив на міжнародну безпеку;
- Формування **глобальної культури кібербезпеки** через
 - підвищення обізнаності та навчання,
 - формування державно-приватних партнерських відносин у сфері ІКТ,
 - обмін інформацією на всіх рівнях як всередині держави, так і в міжнародному масштабі,
 - оцінка ризиків та запровадження відповідних засобів забезпечення кібербезпеки,
 - визначення відповідальності учасників за безпеку інформаційних систем і мереж.

Міжнародна інформаційна безпека

Провідну роль у реалізації зазначених принципів відіграють:

- Генеральна Асамблея ООН;
- Рада Безпеки ООН;
- Група урядових експертів ООН з питань МІБ;
- Цільова група ООН з питань ІС.

Гуманітарні та соціально-економічні проблеми

- ООН виступає ініціатором зусиль із вирішення комплексу питань гуманітарного та соціально-економічного характеру, пов'язаних з інформатизацією та використанням ІКТ.

Гуманітарні та соціально-економічні проблеми

Базові підходи ООН у сфері використання потенціалу ІКТ

- **подолання соціально-економічних диспропорцій** між розвиненими країнами, та країнами, що розвиваються;
- **викоренення бідності**;
- **подолання “цифрового розриву”** та сприяння співробітництву між інформаційно розвиненими та інформаційно бідними державами;
- сприяння **демократизації систем державного управління** через впровадження **електронного державного врядування**;
- нові можливості у сфері **зайнятості та комерційної діяльності** (розвиток електронної / дистанційної форми зайнятості, розвиток інформаційної економіки та електронної комерції) тощо.

Гуманітарні та соціально-економічні проблеми

Провідну роль у реалізації зазначених принципів відіграють:

- **Економічна та Соціальна Рада ООН**
 - Функціональна Комісія ЕКОСОП з питань науки та техніки з метою розвитку,
 - Регіональні комісії ЕКОСОП,
 - Спеціальна робоча група відкритого складу з інформатики;
- **Цільова група ООН з питань ІС;**
- **Цільова група ООН з питань ІКТ.**

Нормотворча діяльність

- ООН здійснює нормотворчу діяльність з метою вироблення базових правових норм і принципів використання ІКТ та формування інформаційного середовища задля протидії зростанню масштабів протиправного використання досягнень науково-технологічного прогресу терористичними угрупованнями та організованою злочинністю.

Міжнародний союз електрозв'язку

- *Міжнародний союз електрозв'язку* – провідна спеціалізована установа ООН у сфері ІКТ, в рамках якої урядами і приватним сектором координуються розвиток глобальних мереж й надання послуг електрозв'язку

Міжнародний союз електрозв'язку

Діяльність МСЕ охоплює такі питання:

- **в політичній та правовій сферах:** обговорення та вирішення політичних, правових та безпекових проблем електрозв'язку у контексті побудови глобального інформаційного суспільства;
- **в технічній сфері:** сприяння розвитку світової інформаційної інфраструктури для побудови ІС, сприяння продуктивній експлуатації телекомунікацій з метою підвищення ефективності послуг електрозв'язку та їх доступності для населення;
- **у сфері розвитку:** сприяння і надання технічної та фінансової допомоги країнам, що розвиваються у сфері електрозв'язку, сприяння мобілізації людських ресурсів, необхідних для розвитку електрозв'язку, сприяння розширенню доступу до переваг нових технологій для населення всієї земної кулі

Діяльність МСЕ

Сектори МСЕ та TELECOM

- **Сектор радіозв'язку** (управління використанням ресурсів міжнародного радіочастотного спектру та супутникових орбіт);
- **Сектор стандартизації електрозв'язку** (розробка стандартів задля безперешкодної взаємодії кожного сегменту систем зв'язку з елементами сучасного міжнародного комплексу мереж та послуг ІКТ);
- **Сектор розвитку електрозв'язку** (сприяння поширенню справедливого, стійкого та прийняттого за ціною доступу до ІКТ);
- **TELECOM** (створює умови для зустрічі та обговорення проблем розвитку сектору, організації спеціальних форумів, виставок та інших заходів із залученням найвпливовіших представників галузі, представників урядів держав, регуляторних органів та фахівців у сфері ІКТ).

Аналітична діяльність МСЕ

- Світова доповідь з інформаційного суспільства (2006, 2007);
- Вимірювання інформаційне суспільство (2007, 2010-2014);
- Світова доповідь з розвитку телекомунікацій, 2010;
- Національні е-стратегії з метою розвитку, глобальні перспективи, 2010;
- Глобальна стратегічна доповідь з кібербезпеки, 2010

ЮНЕСКО

- **Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки, культури, комунікації та інформації** – спеціалізована установа ООН, що надає можливість у неконфронтаційному, деполітизованому ключі вести пошук розв'язання глобальних проблем сучасності за допомогою співпраці в сфері інформації та комунікації.

Практична діяльність ЮНЕСКО

- Розробка та реалізація **стратегії побудови глобального інформаційного суспільства (ГІС)** з рівними можливостями для всіх країн,
- **Подолання “цифрового розриву”** як необхідна передумови побудови відкритого та збалансованого ІС,
- Сприяння **розвитку ЗМІК**, що виступають базисом для формування ІС,
- Сприяння міжнародним дискусіям з проблем **прав людини**, включаючи право на доступ до інформації у глобальних комунікаційних мережах,
- Аналіз та обговорення проблем **права інтелектуальної власності** у сфері інформації, проблем **інформаційної етики**,
- Аналіз та обговорення проблем розвитку **традиційних сфер компетенції** організації в ІС, зокрема, забезпечення діалогу культур і цивілізацій, розвиток архівів і бібліотек через програми оцифровування культурних пам'яток, реалізація програми «Пам'ять світу», а також розвиток інтелектуального потенціалу людства, етику інформаційного суспільства, освіту упродовж усього життя тощо.

ЮНЕСКО

Реалізація пріоритетних завдань відбувається через стратегічну, програмну, нормотворчу та аналітичну діяльність.

- **Стратегії ЮНЕСКО у сфері інформації та комунікації:**
 - “Новий міжнародний інформаційний та комунікаційний порядок” (1980 р.),
 - “Нова комунікативна стратегія” (1989-1997 рр.),
 - “Інформаційне суспільство для всіх” (1996/2000-2015рр.).

ЮНЕСКО

Програми ЮНЕСКО у сфері інформації та комунікації:

- “Міжнародна програма розвитку комунікації”
- “Інформація для всіх”
- “Пам’ять світу”.

Аналітичні доповіді ЮНЕСКО у сфері інформації та комунікації:

- “Багато голосів – один світ”, 1980
- Доповіді з інформації та комунікації, 1997/1998, 1999/2000,
- “До суспільств знань”, 2005.
- Політики інформаційного суспільства. Щорічна світова доповідь, 2009 (в рамках програми “Інформація для всіх”)

ЮНЕСКО

Нормотворча діяльність ЮНЕСКО у сфері інформації та комунікації (нормативні акти універсального характеру):

- **Угоди та конвенції ЮНЕСКО** (Угода про сприяння розповсюдженню в міжнародному плані наочно-звукових матеріалів освітнього, наукового та культурного характеру; Конвенція про міжнародний обмін виданнями, Конвенція про розповсюдження програми сигналів, які передаються через супутники тощо).
- **Рекомендації ЮНЕСКО** (Рекомендація про охорону і збереження рухомих зображень, Рекомендація про міжнародну стандартизацію статистики в галузі радіо і телебачення, Рекомендація про розвиток і використання багатомовності та загальному доступі до кіберпростору тощо).
- **Декларації ЮНЕСКО** (Декларація про керівні принципи використання мовлення через супутники для вільного розповсюдження інформації, розвитку освіти і розширення культурних обмінів, Декларація про основні принципи, що стосуються внеску засобів масової інформації у зміцнення миру та міжнародного взаєморозуміння, у розвиток прав людини і боротьбу проти расизму і апартеїду та підбурення до війни тощо).
- **Хартії ЮНЕСКО** (Хартія про збереження цифрової спадщини).

Стратегічні пріоритети на 2014-2021 рр.

Сприяння розвитку свободи вираження думок, засобів інформації та загального доступу до інформації і знань

- Використання можливостей знань, інформації та комунікації задля сприяння формуванню суспільств знань, які повинні бути *інклюзивними, справедливими, відкритими і базуватися на широкій участі усіх зацікавлених сторін.*
- В основі цього лежать чотири ключові принципи:
 - свобода вираження думок (щодо діяльності традиційних, сучасних і нових форм засобів інформації, у тому числі Інтернет)
 - доступ до якісної освіти для всіх
 - повага культурного та мовного розмаїття
 - загальний доступ до інформації і знань, особливо у сфері суспільного надбання

Всесвітня організація інтелектуальної власності

- проблемами захисту інтелектуальної власності, зокрема, інформаційної, в умовах становлення ГІС,
- розширення інформаційного обміну та електронної торгівлі,
- формування інформаційних баз та банків даних,
- впровадження новітніх форм освіти (дистанційної / електронної) у сфері права інтелектуальної власності тощо.

Конференція ООН з питань торгівлі та розвитку

Напрями діяльності ЮНКТАД:

- аналітичні дослідження за напрямками - електронна торгівля та розвиток, електронний туризм, інформаційна економіка, використання результатів наукового та технологічного прогресу з метою розвитку, фінансова аналітика, інвестиційна політика тощо;
- створення пунктів доступу через Інтернет до інформації, що постійно оновлюється, про кращі способи оцінки, передачі, адаптації та освоєння технологій;
- реалізація спеціалізованих ІКТ-проектів у сфері оподаткування, логістики, забезпечення діловою інформацією малих та середніх підприємств тощо.

Програма розвитку ООН

- сприяє поширенню знань (особливо у країнах, що розвиваються) про переваги та можливості цифрової революції;
- співпрацює з недержавними фондами і компаніями задля реалізації ініціатив у сфері ІКТ у країнах, що розвиваються;
- сприяє розвитку демократії через впровадження ІКТ з метою формування систем електронного уряду та електронного державного управління;
- сприяє розширенню можливостей доступу до інформації та ІКТ;
- підтримує розвиток системи надання електронних послуг;
- сприяє подоланню бідності та боротьба з хворобами за допомогою широкого впровадження ІКТ тощо.

Спеціалізовані установи ООН

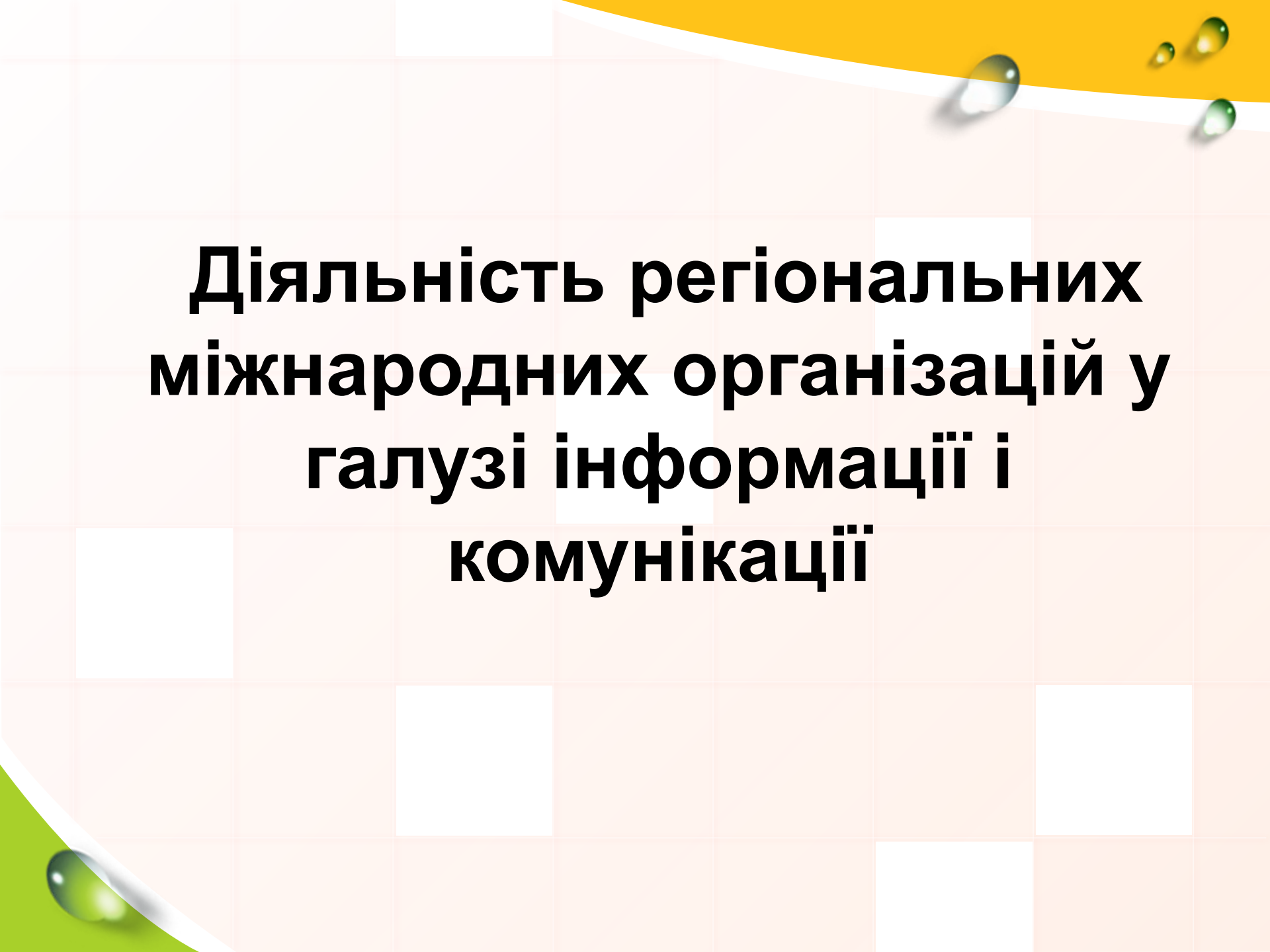
- ***Всесвітня поштова спілка*** – спеціалізована установа ООН, що регулює міжнародні поштові послуги, зокрема, через впровадження сучасних видів поштової продукції та послуг, покращення якості поштового обслуговування за допомогою впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій (зокрема, застосування технологій електронного обміну даними між поштовими відомствами держав-членів).

Світова організація торгівлі

- бере участь у розробці ринкових засад ГС шляхом організації переговорного процесу із створення нормативно-правового простору у сфері торгівлі послугами в телекомунікаційному секторі світового господарства.
- просуває новітні методики впровадження економічних параметрів ГС;
- сприяє розвитку електронної комерції,
- розглядає питання
 - оподаткування електронної комерції та мораторію на митні збори на електронну комерцію,
 - торгівлі інформаційними товарами та послугами, інтелектуальною власністю,
 - технологічного трансферу тощо.

Міжнародні міжурядово-корпоративні організації

- *Міжнародні міжурядово-корпоративні організації* (змішаного типу) – поєднують у своїй діяльності функції міжнародних міжурядових організацій та міжнародних транснаціональних компаній.
- Загальна **мета** діяльності організацій - здійснення регулювання на міжнародному рівні надання послуг щодо певних видів зв'язку та інформації за допомогою космічних супутників

**Діяльність регіональних
міжнародних організацій у
галузі інформації і
комунікації**

Регіональна інформаційна політика

Регіональна інформаційна політика

- входить до пріоритетів міжнародного співробітництва на регіональному рівні в галузі інформації та комунікації
- враховує
 - особливості розвитку країн регіону,
 - національні інтереси країн регіону,
 - пріоритети співробітництва та прагнення до співпраці.

Пріоритети регіональної інформаційної політики

- формування **спільного регіонального інформаційного простору** та його інтеграція до світового інформаційного простору;
- побудова **регіональної інформаційної інфраструктури**;
- створення умов (політичних, економічних, безпекових, правових) для **збалансованих інформаційних обмінів** між країнами регіону на всіх рівнях;
- формування та спільне **використання регіональних інформаційних ресурсів**,
- **уніфікація** національних принципів політичного та правового регулювання інформаційної діяльності, узгодження принципів із загальнорегіональними пріоритетами тощо.

Досягнення пріоритетів:

- через консолідацію національних інформаційно-технологічних, фінансових, людських ресурсів в рамках регіону,
- через координацію діючих і майбутніх об'єктів регіональної інформаційної інфраструктури,
- через ліквідацію диспропорцій в регіональних інформаційних потоках,
- через забезпечення національної суверенності та культурної самобутності всіх країн регіону,
- через інтеграцію до міжнародного інформаційного простору.

Регіональна інформаційна політика

Регіональна інформаційна політика тісно пов'язана як з національними програмами, так і з глобальними міжнародними ідеями ***інформаційного суспільства***, які визначають тенденції і перспективи сучасних міжнародних відносин.

Регіональна інформаційна політика

Регіональна інформаційна політика реалізується через комплексні інформаційні стратегії регіональних міжурядових організацій, зокрема:

- європейські – РЄ, ЄС, НАТО, ОБСЄ;
- азійські – АТЕС, АСЕАН, ШОС;
- американські – ОАД тощо.

Регіональна інформаційна політика

Рада Європи розвиває гуманітарне співробітництво у регіоні шляхом

- забезпечення інформаційних прав людини та створення системи європейського інформаційного права,
- реалізації стратегії електронної демократії,
- впровадження європейських стандартів і принципів у національні інформаційні програми і чинне законодавство.

Регіональна інформаційна політика

Європейський Союз

- підтримує доктрину інформаційної економіки,
- впровадження нових технологій у традиційні сектори виробництва,
- спрямовує розвиток "інтелектуальної" торгівлі для зростання економічної стабільності та конкурентоспроможності Європи на міжнародних ринках

Регіональна інформаційна політика

ОБСЄ формує інформаційну концепцію за напрямками:

- превентивна дипломатія,
- врегулювання конфліктів,
- забезпечення професійної інформаційної діяльності, незважаючи на кордони,
- охорони інформаційних прав етнічних спільнот і національних меншин.

Регіональна інформаційна політика

Інформаційна політика **НАТО** містить як гуманітарні, так і військові аспекти інформаційного співробітництва, зокрема:

- забезпечує програми обміну інформацією,
- впровадження нових технологій в оборонну доктрину і політичне співробітництво,
- сприяє поширенню ідей толерантності і культури миру тощо.

Регіональна інформаційна політика

Регіональна інформаційна політика в рамках регіональних міжнародних організацій **АТЕС** і **АСЕАН** реалізується через програми

- поглиблення міждержавного співробітництва в умовах становлення інформаційного суспільства,
- побудови економіки знань,
- використання науково-технічного потенціалу для забезпечення конкурентоспроможності в міжнародному економічному середовищі,
- захисту інформаційного середовища та кібербезпеки.

Регіональна інформаційна політика

Регіональна інформаційна політика в рамках **ОАД** реалізується через програми

- становлення суспільства знань,
- розвитку електронного державного управління,
- використання наукового та технологічного потенціалу задля розвитку економіки, що базується на новітніх досягненнях науки та техніки,
- співробітництва в сфері інформаційної безпеки та створення глобальної культури кібербезпеки тощо.

Європейська інформаційна політика

Європейська інформаційна політика спрямована на політичну, економічну і культурну інтеграцію європейських спільнот на основі використання високих технологій і водночас збереження національної самобутності та ідентичності європейських націй.

Європейська інформаційна політика

Європейська інформаційна політика реалізується в рамках компетенції міжнародних регіональних організацій, які вирішують весь комплекс політичних, економічних і соціальних проблем європейських країн.

- **в політичній площині:**

- поглиблення міждержавного співробітництва в умовах становлення інформаційного суспільства,
- забезпечення вільного обігу інформації в суспільстві для підвищення ступеня демократичної участі країн у політичних процесах;
- розбудова електронної держави та впровадження програм електронного державного управління,

- **в економічній площині:**

- побудова економіки знань (інформаційної економіки),
- використання інформаційних ресурсів та потенціалу Європи для конкурентоспроможності в міжнародному економічному середовищі,
- недопущення економічних злочинів у кіберпросторі;

Європейська інформаційна політика

Європейська інформаційна політика реалізується в рамках компетенції міжнародних регіональних організацій, які вирішують весь комплекс політичних, економічних і соціальних проблем європейських країн.

- **в соціальній площині:**

- це забезпечення соціальних і трудових прав населення Європи у зв'язку із зміною технологічного укладу (працевлаштування в інформаційному суспільстві),
- вільний доступ до ресурсів мережі Internet,
- недопущення розшарування суспільства за інформаційною ознакою на "інформаційно багатих" та "інформаційно бідних";

- **в культурній площині:**

- усвідомлення, що новий електронний світ має відображати культурну багатоманітність і національну ідентичність,
- поширення нового суспільного блага (ідей, знань, інформації) на рівноправних підставах для всіх народів європейського регіону,
- використання спільної європейської інформаційної спадщини на благо цивілізації.

Європейська інформаційна політика

- В рамках Європейського Союзу стратегія інформаційної політики реалізується через програми побудови європейського інформаційного суспільства та економіки, що базується на знаннях.

Європейська стратегія інформаційного суспільства

Пріоритетні напрями європейської інформаційної політики до 1994 р.

- діяльність у сфері досліджень і технологічного розвитку ІКТ ,
- реалізація спеціалізованих тематичних прикладних програм у сфері освіти, охорони здоров'я та регулювання транспортними мережами,
- розвиток передових телекомунікаційних технологій.

Принципи європейської інформаційної політики

- лібералізація монополізованих сегментів ринку, суворе застосування правил конкуренції до лібералізованих сегментів ринку для запобігання таємним згодам, зловживанню домінуючими позиціями і створенню домінуючих позицій;
- гармонізацію європейського телекомунікаційного сектору за допомогою загальних правил і стандартів,
- формування ринку інформаційних продуктів і послуг в усіх державах-членах та забезпечення взаємодії зі службами основних національних комунікаційних мереж
- сприяння промисловому розвитку шляхом впровадження нових комунікаційних технологій,
- підвищення якості життя населення європейських країн тощо.

Для реалізації принципів необхідно:

- розвивати пан'європейську інформаційну інфраструктуру,
- формувати спільний інформаційний простір,
- розвивати європейські телекомунікаційні засоби з метою формування ринку інформаційних продуктів і послуг в усіх державах-членах та забезпечення взаємодії зі службами основних національних комунікаційних мереж,
- створювати легітимні механізми регулювання для заохочення конкуренції серед приватних підприємств,
- розвивати європейську інформаційну індустрію та адаптувати торговельну політику до нових умов міжнародного ринку,
- розширювати можливості використання європейських засобів інформації та комунікації шляхом концентрації уваги на потребах користувачів,
- готувати фахівців з ІКТ та розвивати технології дистанційної електронної освіти тощо.

Європейська політика інформаційного суспільства (1994-1999рр.)

- Доповідь групи Мартіна Бангеманна **«Європа і глобальне інформаційне суспільство для всіх. Рекомендації Європейській Раді ЄС»** (1994 р.).
- Плану дій ЄС щодо інформаційного суспільства **«Європейський шлях до інформаційного суспільства»** (1994 р.).

Доповідь М.Бангеманна

Основна ідея документу – створення інформаційного суспільства на основі процесу європейської інтеграції для:

- забезпечення економічної стабільності країн Європи,
- економічного зростання традиційних і нових (інформаційних) виробництв,
- розв'язання соціальних проблем,
- створення нових робочих місць і зайнятості населення,
- надання можливостей для вільного доступу до глобальних мереж з метою освіти, охорони здоров'я та адміністративного управління

Доповідь М.Бангеманна

Рекомендації для ЄС:

- лібералізації сектора ІКТ,
- стимулювання розвитку ІКТ,
- узгодження правових рамок використання ІКТ.

Доповідь М.Бангеманна

Конкретні кроки

1. Телеіндустрія.
2. Дистанційне навчання.
3. Комп'ютерні мережі в університетах та дослідницьких центрах.
4. Телематичні послуги для малих та середніх підприємств.
5. Управління автомобільними шляхами.
7. Мережі системи забезпечення здоров'я.
8. Електронні ринки послуг.
9. Транс'європейська мережа громадської адміністрації.
10. Міська інформаційна магістраль.

План дій ЄС

«Європейський шлях до інформаційного суспільства» (1994 р.).

Головні цілі

- прискорити повну лібералізацію телекомунікаційних послуг та інфраструктур,
- підсилити і переорієнтувати програми дослідження ІКТ,
- включити нові аспекти інформаційного суспільства до політики Співтовариства в інших галузях.

Основні проблеми:

- регулювання та законодавство (формування сприятливого правового середовища) ,
- мережі, базові послуги, застосування та інформаційний зміст;
- соціальні, суспільні та культурні аспекти;
- інформаційні кампанії.

“Електронна Європа” (1999 р./2000р.) (Лісабонська стратегія)

Мета – до 2010 року перетворити Європу на регіон з найбільш конкурентоспроможною економікою, що динамічно розвивається та побудувати суспільство, засноване на знаннях, на основі:

- формування європейського інтелектуального потенціалу,
- удосконалення інформаційної та телекомунікаційної інфраструктур,
- стимулювання інноваційної діяльності й структурної реформи економіки,
- модернізацію системи освіти,
- розробку підходів до європейської соціальної моделі, криза якої супроводжується прогресуючим демографічним дисбалансом населення.

“Електронна Європа”

Пріоритетні напрями нової стратегії

- забезпечення громадян якісними і доступними за ціною Інтернет-послугами,
- лібералізація ринку телекомунікацій та телекомунікаційних послуг,
- розширення практики використання інструментів широкосмугового доступу,
- сприяння розвитку електронної комерції, системи електронних платежів,
- створення інфраструктури підтримки технологій використання смарт-карток,
- сприяння капіталовкладенням у високотехнологічні підприємства та інноваційні проекти,
- втілення концепції електронного врядування
- реалізація програм електронної освіти, електронної медицини та інформатизація транспортної системи тощо.

“Електронна Європа”

Реалізація

зазначених цілей можлива за таких умов:

- **Формування сприятливого політичного і правового середовища.**
- **Побудова потужної інформаційної інфраструктури**
- **Інвестиції у розвиток людських ресурсів.**
- **Постійна взаємодія державного і приватного сектору.**
- **Підтримка підприємництва.**

“Електронна Європа 2002. План дій”

Основні пріоритети:

- забезпечення вільного доступу до нових засобів комунікації шляхом обмеження державного регулювання в цій області, що веде до лібералізації ринку й зниженню цін;
- забезпечення безпеки громадян і компаній у кіберпросторі;
- сприяння створенню й поширенню контенту, необхідного для розвитку й інтеграції мобільного й широкосмужного зв'язку;
- сприяння розвитку електронної комерції, особливо залученню до неї малого та середнього європейського бізнесу;
- сприяння подоланню “електронної нерівності”, надаючи всім рівні можливості доступу до нових засобів комунікації й навчання користуванню ними.

«Електронна Європа 2005: інформаційне суспільство для всіх»

- Сучасні он-лайнові публічні послуги,**
- Динамічне середовище для електронної комерції ,**
- Безпечна інформаційна інфраструктура ,**
- Широкополосовий доступ і фінансування .**

«Електронна Європа 2005»

Для **досягнення цих цілей необхідно:**

- створити розвинену інфраструктуру високошвидкісного доступу до Інтернету,
- розробити систему інформаційної безпеки,

Основними **інструментами** реалізації програми є:

- законодавче регулювання,
- широкий обмін досвідом
- координація зусиль, контроль з боку держави та суспільства.

«Електронна Європа 2005»

Пріоритетними завданнями визнані:

- зниження вартості високошвидкісного доступу для європейських громадян,
- подолання “цифрового розриву” між європейськими країнами.

- **«i2010 – Європейське інформаційне суспільство заради зростання і зайнятості»**

Пріоритетні напрями

- завершення формування **єдиного європейського інформаційного простору**, що сприяє формуванню відкритого і конкурентноздатного внутрішнього ринку для інформаційного суспільства та медіа;
- **посилення інновацій та збільшення інвестицій** у дослідження ІКТ задля економічного зростання та покращення умов праці;
- досягнення повністю сформованого, всеохоплюючого європейського інформаційного суспільства, що засноване на зростанні та працевлаштуванні, таким чином, що є сумісним з постійним розвитком і що має пріоритетом покращення якості життя європейців.

“Європа-2020: стратегія розумного, стійкого та всеохоплюючого зростання”

«Європа 2020» встановлює три основні чинники зміцнення економіки:

- Розумне зростання: розвиток економіки, заснованої на знаннях та інноваціях.
- Стійке зростання: створення економіки, заснованої на раціональному використанні ресурсів, екології та конкуренції.
- Всеохоплююче зростання: сприяння підвищенню рівня зайнятості населення, досягнення соціально та територіальної згоди.

“Європа-2020: стратегія розумного, стійкого та всеохоплюючого зростання”

Головні цілі:

- **75%** населення у віці від 20 років до 64 років повинні бути **працевлаштовані**.
- **3% ВВП ЄС** має бути інвестовано в **дослідження і розробки**.
- Досягнення цілей **енергетичної політики** і політики щодо зміни клімату (включаючи **30%-ве** зменшення забруднення навколишнього середовища).
- Частка учнів, що **кинули школи**, не повинна перевищувати **10%**. Не менше **40%** молоді повинні мати вищу освіту.
- Скорочення числа людей, що знаходяться на межі бідності, на 20 млн.

“Європа-2020: стратегія розумного, стійкого та всеохоплюючого зростання”

Для досягнення цілей ЄС вважає пріоритетними такі напрями діяльності:

- **«Інноваційний Союз»** для покращення умов і можливостей фінансування досліджень та інновацій, для гарантування того, що інноваційні ідеї будуть використані у виробництві товарів та послуг, що сприятиме економічному зростанню і створенню нових робочих місць.
- **«План розвитку цифрових технологій в Європі»** для прискорення всеохоплюючого розвитку високошвидкісного Інтернету і надання можливостей участі у загальному цифровому комерційному просторі для приватних фізичних і юридичних осіб.

Цифровий порядок денний для Європи

Ключові пріоритети побудови європейського інформаційного суспільства:

- створення єдиного цифрового ринку,
- підвищення оперативної сумісності,
- підвищення рівня довіри і безпеки в Інтернеті,
- швидкісний доступ до Інтернету,
- додаткові інвестиції у дослідження та інновації,
- підвищення рівня інформаційної культури,
- використання ІКТ для розв'язання нагальних проблем європейської спільноти, зокрема, кліматичних та демографічних.

Європейський Союз

- **Європейський Союз** визначив програму становлення інформаційного суспільства в Європі як визначальну стратегію діяльності організації у XXI столітті.

Пріоритети діяльності ЄС:

- Розвиток європейської інформаційної економіки,
- розвиток конкурентоспроможності Європи на світових ринках,
- підтримка змін в економічній та соціальній структурі суспільства,
- сприяння прогресивному розвитку технологічних досліджень,
- вдосконалення правової і регулятивної бази для інформаційного суспільства
- реалізація проектів з метою трансформації європейських інтеграційних процесів.

Європейський Союз

Структури Європейський Союз, що забезпечують реалізацію європейської інформаційної політики

- **Європейська Комісія ЄС** (Розробка стратегій та програм)
- **Європейська Рада ЄС** (Розробка нормативних документів)
- **Генеральний директорат ЄС з інформаційного суспільства** (Реалізація програм)
- **Форум інформаційного суспільства ЄС** (Незалежна експертиза програм та рішень ЄС)
- *Інформаційні центри ЄК ЄС* інформують ЄК про ситуацію в країнах-членах; поширюють інформацію про ЄС, політику і законодавство ЄС у політичних, ділових та суспільних колах країн, що співпрацюють з країнами ЄС.

Європейський Союз

- В рамках ЄС реалізуються близько **500 програм і проектів**, спрямованих на всебічний розвиток інформаційного сектору, ефективність індустрії та впровадження високих технологій в усі сфери життєдіяльності країн-членів ЄС (IMPACT, ESPRIT, ESPRIT Prosoma, Info2000, ACTS, Arcada, Leonardo, Socratus, Copernicus, Multilingvo, TECHNO-service, Libraries programme, Value Programme, TEN'S. Cordis тощо.

Європейський Союз

- ЄС розвиває програми наукових досліджень в галузі інформаційних технологій у різних контекстах за стратегічними напрямками європейського розвитку на основі інтелектуального потенціалу і об'єднання інформаційних ресурсів. Основними є **Рамкові програми 1984-2014 років** і на період до 2025 року, реалізація яких здійснюється через численні проекти ЄС.

Рамкова програма з наукових досліджень та інновацій

«Горизонт 2020» (2014-2020)

- У новій програмі поєднано окремі елементи Рамкової програми з науково-технологічного розвитку ЄС (FP7), Рамкової програми розвитку конкурентоспроможності та інновацій (Competitiveness and Innovation Programme - CIP) та проектів Європейського інституту інновацій і технологій.
- Запланований бюджет програми «Горизонт 2020» - близько 80 млрд.євро.
- Програма складається з трьох основних пріоритетів:
 - «Передова наука»
 - «Індустріальне лідерство»
 - «Соціальні виклики»

«Горизонт 2020»

- **Перший пріоритет «Передова наука» (Excellent Science)** націлений на підвищення рівня наукових досліджень ЄС та забезпечення конкурентоспроможності європейської науки.
- Програма підтримуватиме кращі наукові ідеї та надаватиме вченим доступ до дослідницької інфраструктури.
- Цілями пріоритету є:
 - Підтримка видатних дослідників та їх наукових груп ;
 - Фінансування спільних досліджень , які сприятимуть розширенню сфер досліджень ;
 - Проведення тренінгів та програм з підвищення кваліфікації ;
 - Надання доступу до дослідницьких інфраструктур.

«Горизонт 2020»

- Другий пріоритет - «Індустріальне лідерство» (Industrial Leadership) сприятиме перетворенню Європи на місце тяжіння інвестицій в НДДКР.
- Програма сприятиме залученню інвестицій в ключові промислові технології, зростанню і виведенню на світові ринки європейських компаній.
- Цілями пріоритету «Індустріальне лідерство » є:
 - Досягнення лідерства в галузі промислових технологій у сфері інформаційно-комунікаційних технологій , нанотехнологій, нових матеріалів, біотехнологій та космосу;
 - Підтримка інноваційних малих та середніх компаній;
 - Полегшення доступу до управління фінансовими ризиками .

«Горизонт 2020»

- Третій пріоритет - «Соціальні виклики» (**Societal Challenges**) націлений на вирішення основних соціальних проблем.
- Програма об'єднає ресурси і знання в різних наукових сферах.
- Фінансування буде сфокусовано на наступних сферах:
 - охорона здоров'я, демографічні зміни і благополуччя ;
 - безпека продуктів харчування , сільське господарство , морські дослідження та біо-економіка ;
 - безпечна , чиста і ефективна енергетика ;
 - екологічно - безпечний транспорт;
 - вплив клімату та раціональне використання ресурсів .

«Горизонт 2020»

Міжнародне співробітництво

- Співпраця з третіми країнами (що не входять до ЄС і не є асоційованими членами Рамкових програм) було важливим елементом Рамкових програм. Лідерами з участі в Рамкових програмах були наукові організації зі США і країн БРІКС (Бразилія, Росія, Індія, Китай і ПАР). Міжнародне співробітництво як ключовий елемент програми збереглося й у програмі «Горизонт 2020».
- Країни міжнародного співробітництва будуть розділені на 3 групи:
 - Розвинені країни і країни з економікою, що розвивається (фінансуються на певних умовах)
 - Країни-кандидати для вступу до ЄС і сусідні країни (підлягають автоматичному фінансуванню)
 - Країни, що розвиваються (підлягають автоматичному фінансуванню)

Рада Європи

Основні напрями діяльності:

- захист та зміцнення плюралістичної демократії і прав людини,
- пошук шляхів вирішення соціальних проблем,
- підтримка європейської культурної самобутності,
- розвиток політичного партнерства з новими демократіями в регіоні,
- надання допомоги країнам континентальної Європи в їх політичних, законотворчих та конституційних реформах.

Рада Європи

РЄ здійснює свою діяльність через спеціалізовані установи та структурні підрозділи політичної, правової та загальної компетенції:

- **Комітет Міністрів** - забезпечує виконавчі рішення та керує діяльністю організації;
- **Урядові експертні комітети** - втілюють рішення Комітету шляхом розробки рекомендацій, резолюцій, конвенцій та інших правових і неправових документів;
- **Парламентська Асамблея** є дорадчим форумом РЄ та об'єднує представників парламентів країн-членів;
- **Конгрес європейських місцевих та регіональних органів влади** - сприяє розвитку демократії на місцевому та регіональному рівнях, судові та інші структури, які здійснюють свої функції згідно з положеннями конвенцій чи угод, укладених під егідою РЄ.
- **Європейський суд з прав людини** функціонує на постійній основі, його юрисдикція поширюється на всі питання, що стосуються тлумачення і застосування *Європейської Конвенції про права людини* та протоколів до неї.

Рада Європи

- **Керівний Директорат з мас-медіа та нових комунікаційних послуг (CDMM, з 2005р. - CDMC)** складається з експертів, призначених урядами країн-членів РЄ, з 1 січня 2012 р. - **Керівний Директорат з мас-медіа та інформаційного суспільства.**
- Діяльність Директорату спрямована на
 - розвиток співробітництва між країнами-членами РЄ у галузі ЗМК,
 - розвиток співробітництва з метою подальшого зміцнення свободи поглядів і інформації у плюралістичному демократичному суспільстві, вільного обміну інформацією,
 - становлення європейського інформаційного суспільства.

Рада Європи

Результати політичного співробітництва країн-членів Ради Європи відображені в документах спеціалізованих конференцій з інформації і комунікації 1986-2009 рр.

- **I Європейська Конференція** (Відень, Австрія, 9-10 грудня 1986 р.) **"Майбутнє телебачення в Європі"**
- **II Європейська Конференція** (Стокгольм, Швеція, 23-24 листопада 1988 р.) **"Європейська політика у галузі засобів масової комунікації у міжнародному контексті"**
- **III Європейська Конференція** (Нікосія, Кіпр, 9-10 жовтня 1991 р.) **"Європейська медіаполітика в оновленій Європі 90-х років"**
- **IV Європейська Конференція** (Прага, Чехія, 5-7 грудня 1994 р.) **"Політика засобів масової комунікації у демократичному суспільстві"**
- **V Європейська Конференція** (Салоніки, Греція, 11-12 грудня 1997 р.) **"Інформаційне суспільство – виклик для Європи"**
- **VI Європейська Конференція** (Краків, Польща, 15-16 червня 2000 р.) **"Пан'європейська медіаполітика: її майбутнє"**
- **VII Європейська Конференція** (Київ, Україна, 10-11 берзня 2005 р.) **"Інтеграція та різноманітність: нові тенденції європейської політики у сфері ЗМІ та нових комунікаційних послуг"**

Рада Європи

На конференціях обговорювалися питання:

- становлення європейського інформаційного суспільства,
- координації європейської інформаційної політики,
- створення нових каналів та засобів здійснення політики ЗМК у Європі,
- сприяння розвитку європейської аудіовізуальної продукції та міжнародного обігу європейської аудіовізуальної продукції,
- сприяння розвитку суспільного і приватного телебачення.
- проблеми економіки засобів комунікації,
- проблеми політичного та культурного плюралізму ЗМК,
- свободи вираження та інформації у кризових ситуаціях тощо.

- **Міністерська конференція міністрів, відповідальних за медіа та нові комунікаційні послуги “Нове розуміння медіа?”** (Рейк'явік, Ісландія, 28 і 29 травня 2009 р.)

Проблеми, що обговорювалися:

- ***формування нового розуміння ролі ЗМІ у сучасному світі,***
- ***проблема управління Інтернетом та ресурсами Інтернет***
- **боротьба з тероризмом і свобода слова та інформації**

- 3 січня 2012 р. – Директорат з питань медіа та інформаційного суспільства
- **Міністерська конференція** міністрів, відповідальних за медіа та інформаційне суспільство **“Свобода слова і демократія у добу цифрових технологій: можливості, права та обов'язки”** (Белград, 7-8 листопада 2013 р.)

Проблеми, що обговорювалися:

- проблеми захисту свободи слова та інших прав людини, пов'язаних з Інтернетом,
- проблеми захисту в Інтернеті приватного життя,
- проблема насильства по відношенню до журналістів за розгляд способів протидії їх тиску та переслідуванням,
- права та обов'язки журналістів, блоггерів, інформаторів та активістів захисту прав людини,
- заходи, що сприяють плюралізму, різноманіттю та покращенню параметрів якості роботи ЗМІ в умовах, що змінюються.

Рада Європи

Сучасні та перспективні напрями діяльності РЄ:

- Розвиток європейського інформаційного суспільства,
- Еволюція медіа та визначення їх нової ролі у реалізації базових принципів діяльності РЄ (медіа і демократія, м. і суспільство, м. і освіта, м. і культура, м. і свобода слова, монополізація м., м. під час криз, медіа і тероризм),
- Інтернет та інформаційне суспільство (нейтралітет Інтернету, управління використанням Інтернету, вплив Інтернету на права людини, на свободу слова, на приватність, ксенофобія і Інтернет, тероризм і Інтернет тощо),
- Новітні інформаційні технології (розвиток та впровадження в демократичну систему управління, освіту, соціальні програми, зокрема, зайнятість, вплив на права людини тощо).

Thank You !

www.themegallery.com

L/O/G/O

A light pink grid background with four realistic water droplets of varying sizes and positions. The droplets are translucent with highlights and shadows, giving them a 3D effect.

Thank You!

L/O/G/O

www.themegallery.com